

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Śliwiński

Protokolant: prot. sąd. N. K.

przy udziale A. K. Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2015 roku

sprawy **K. M.**

oskarżonej z art. 286 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wągrowcu, Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w C.

z dnia 20.10.2014 r. sygn. akt VII K 456/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 4 w ten sposób, iż obniża kwotę do zapłaty do wysokości (...), 98 złotego (tysiąc pięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy);
2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia oskarżoną od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze w tym opłaty za II instancję.

D. Ś.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Wągrowcu – VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w C. w sprawie sygn. akt VII 456/14 uznał oskarżoną K. M. za winną tego, że:

1. w dniu 18 grudnia 2013 roku w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że w sklepie (...)poświadczyła nieprawdziwe dane o swoim zatrudnieniu i dochodach i na tej podstawie otrzymała kredyt na zakup drukarki (...)w wysokości 1 350,98 zł – zgodnie z umową nr (...)zawartą z (...) Bank (...) S.A.zobowiązując się do comiesięcznych spłat rat kredytowych, a z góry wiadomo było, że rat tych nie będzie płacić, c zym spowodowała straty w wysokości 1 350,98 zł na szkodę (...) Bank (...) S.A.z siedzibą we W., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i za to przestępstwo na podstawie art. 286 § 1 kk wymierzył jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 kk orzekł wobec oskarżonej karę 40 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka. Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby, oddając ją w tym czasie pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwoty 1350,98 złotych.

Nadto Sad I instancji, na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżoną od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania i nie wymierzył jej opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżyciel publiczny - Prokurator Rejonowy w Chodzieży.

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok na korzyść oskarżonej w części dotyczącej rozstrzygnięcia o srodku karnym w postaci obowiązku naprawienia szkody (pkt 4 wyroku).

W konkluzji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 4 poprzez orzeczenie na podstawie art. 46 § 1 kk wobec oskarżonej obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwoty 1058,98 złotych

Sąd Okręgowy zważył co, następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadne i zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Odwoławczy za trafny uznał zarzut apelacji dotyczący wysokości zasądzonego wobec oskarżonej srodku karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody. Z dokumentów zgromadzonych w toku sprawy jednoznacznie bowiem wynika, iż jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego oskarżona w skutek wysyłanych jej przez pokrzywdzonego monitów dokonała spłaty na poczet udzielonego jej kredytu kwoty w łącznej wysokości 292 złotych: w dniu 2.04.2014 r. kwoty 20 złotych, w dniu 23.04.2014 r. kwoty 200 złotych oraz w dniu 6.08.2014 r. kwoty 72 złotych.

Mając na uwadze powyższe należało się zgodzić z twierdzeniem skarżącego oskarżyciela publicznego, iż orzeczenie wobec oskarżonej obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty pieniężnej stanowiącej równowartość zakupionego towaru, bez umniejszenia tej kwoty o wartość rzeczywiście spłaconego kredytu, uznać należało za rażąco niewspółmierne. Utrzymanie orzeczenia w mocy doprowadziłoby do sytuacji uzyskania przez pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwoty pieniężnej wyższej o 292 złotych od rzeczywiście poniesionej szkody, a pamiętając o tym, iż środek karny nałożony na podstawie art. 46 § 1 kk jest ograniczony do rozmiaru rzeczywistej szkody bezpośrednio spowodowanej przestępstwem - nie sposób było nie zgodzić się z zarzutem apelacji.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż w punkcie 4 wyroku obniżył kwotę do zapłaty do wysokości (...),98 złotego, a w pozostałym zakresie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy nie znajdując żadnych podstaw do dalszej ingerencji w jego treść zarówno w zakresie winy jak i kary. .

Ponadto na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. t.j. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd Okręgowy zwolnił oskarżoną od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w tym opłaty za II instancję albowiem zważając na sytuację majątkową oskarżonej byłoby to dla niej zbyt uciążliwe.

SSO Dariusz Śliwiński